

FIÓK ALBERT

A lap más helyén is van megemlékezés róla. Ide is kivánczok azonban neve, ahol a mi különleges amerikai magyar értékeinket próbáljuk nyilvántartani. Egészen egyedi jelensége volt ő itteni s. különösebben magyar református közeletünknek. Sem előtte, sem vele egyidőben nem volt hozzá hasonló s. utána is aligha lesz. Olyan családi örökséggel származott át, amely mesterségének, a nyomtatott betűnek, szerelmesévé tette. Halálos szerelem volt. Ez ölte meg. Mindíg mosolyogva ütögette, pergette le gépén az ólombetűket. Gyönyörködött bennük, mint művész a zongorája hangjaiban. Semmiért a világon el nem cserélte volna. Soha senki magyar-nak amerikai nyomdájából annyi csinos folyóirat, szép könyv nem került ki, mint az övéből. Munkája és családja szeretett körén kívül semmi más pihenője, szórakozása nem volt. Egyesületünk tagsága, ha valaha valakit, úgy őt bizonyára nem érdemtelenül tüntette ki alelnöki újra meg újraválasztásával. Nagyon becsültük s nagyon sajnáljuk lehullását. Sokkal lettünk kevesebben nélküle.

